

trede Stykke. Jeg kunde ganske vist ønske, at der her stod, at den almindelige Paatalemyndighed kan bestemme, at Paatale skal bortfalde for Personer mellem 14 og 18 Aar, naar offentlig Opdragelse finder Sted. Det var det, vi bestemte paa Lovforslaget om de forsømte Børn.

§ 17, som handler om Betingelserne for Nødværge og giver en Udvidelse af Nødværgeretten, er jo undergaaet en Forandring, som imidlertid er ret ubetydelig. I Hovedsagen er det det Forslag, der her blev forelagt af Justitsministeren, som har faaet først Folketingets og derefter Landstingets Tilslutning.

§ 18, som taler om, at det skal være en skærpende Omstændighed, at en Person, der dømmes for en Forbrydelse, helt eller delvis ernærer sig ved Lovovertrædelser, altsaa ved Betleri, Løsgængereri, Tyveri eller lignende Forbrydelser, er noget mindre omfattende, end den var efter Folketingets Beslutning, idet Volds- og Sædelighedsforbrydelser her ere skudte ud. Jeg ser ikke nogen egentlig Logik deri, jeg tror egentlig, det er i Strid med Lovforslagets Grundtanke, men skal dog ikke dvæle videre derved.

Saa komme vi til en Bestemmelse, Justitsministeren har indført i Lovforslaget, og som er vedtagen af Landstinget i ændret Skikkelse, om, at der i visse Tilfælde kan gives Adgang til Paaanke for Kriminalretten af Domme for Voldsforbrydelser. Jeg skal ikke bemærke videre om det, men kun i Anledning af denne Bestemmelse sige, at man maa ikke tro, at man ved denne eller lignende Bestemmelser kan raade Bod paa den Mangel, som det er, at det, ifølge Udtalelser, som findes i Justitsministerens Anmærkninger til Lovforslaget, er et saa stort Pres af Forretninger, som Kriminalretten nu arbejder under, at det med Nødvendighed medfører, at Dommerne ikke altid kunne anvende en indgaaende Undersøgelse paa den enkelte Sag. Naar man har organiseret en Domstol saaledes, at den er overbebyrdet og ikke kan anvende den fornødne Omsorg paa de enkelte Sager, forekommer det mig, at det er Lovgivningsmagtens Pligt at skaffe de fornødne Dommere, og jeg finder saa meget mere Grund til at betone dette, som det, hvis

dette Lovforslag ophøjes til Lov og skal komme til at virke saaledes, som Hensigten er overfor Voldsforbrydelser, vil være nødvendigt, at disse faa en langt mere indgaaende Behandling ved Kriminal- og Politiretten, end det hidtil har været fornødent. Dette vil yderligere nødvendiggøre Ansættelsen af en eller flere ny Dommere i Retten. Jeg nærer imidlertid ingen Tvivl om, at hvis Lovforslaget vedtages, vil Lovgivningsmagten ogsaa sørge for de nødvendige Organer til at bringe Loven til Udførelse.

Vi komme saa til Kapitlet om betingede Straffedomme. Skulde jeg give denne Lov i sin Helhed en Titel, vilde jeg sige, at det var Forslag til midlertidig Lov om betingede Straffedomme og visse andre Ændringer i Straffelovgivningen. Det forekommer mig i Virkeligheden at være Hovedbestemmelsen, den vigtigste og værdifuldeste Bestemmelse, som dette Lovforslag indeholder, og det glæder mig at kunne sige, at skønt Landstinget har haft grumme mange Betæneligheder med Hensyn til de betingede Straffedomme, som det fremgaar af Anmærkningerne, Betæneligheder, som jeg ingenlunde deler eller finder særlig vægtige, har Landstinget dog paa dette Omraade i Hovedsagen sluttet sig til, hvad der er vedtaget her i Folketinget. Kun paa et enkelt Punkt er der en Afvigelse, som jeg beklager. Ellers er der mange Afvigelser, om hvilke jeg maa sige, at jeg har ikke noget at indvende imod dem. Man har nævnet Straf af Bøder som en af de Straffe, med hvis Fuldbyrkelse der kan gives Udsættelse, det er en Udvidelse af Omraadet for betingede Straffedomme, mod hvilken jeg aldeles intet har at erindre. Man har omredigeret Bestemmelserne om, hvad der maa anses for formildende Omstændigheder; det er der heller ikke noget at erindre mod. Man har tilføjet, at det kun er en ny forsætlig Forbrydelse, der med Nødvendighed medfører, at den udsatte Straf bringes til Udførelse, hvorimod der er givet særlige Bestemmelser for uagtsomme Forbrydelser. Det er ogsaa en lille Formildelse, som jeg grumme godt kan tiltræde. Man har tilføjet Regler, der tage Sigte paa ganske specielle Forhold; hvorvidt de ere nødvendige, skal jeg ikke her undersøge, men de ere i hvert